

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: L. P., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 10.11.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 10.11.2016 se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2016 č.j. X*, protože s ním nesouhlasí, když dle ní její zdravotní stav, který se zhoršil a znemožňuje jí výkon zaměstnání, odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně zjištěn. Požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. K výzvě soudu k podání ze dne 25.11.2016 připojila kopii napadeného rozhodnutí, navrhla k důkazu připojenou lékařskou zprávu a sdělila, že v současné době je v pracovní neschopnosti.

Napadeným rozhodnutím ze dne 13.9.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 23.5.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 10.5.2016 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.9.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným

dne 8.9.2016 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%; vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu navýšil lékař ČSSZ dle § 3 odst. 1 vyhlášky tuto hodnotu o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.5.2016* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 8.9.2016* soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky lékařem OSSZ změněna; lékař ČSSZ vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu navýšil tuto hodnotu o 10% na celkových 30%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.12.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 15.9.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 28.3.2017 za účasti žalobkyně i odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně také dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; horní hranice, tj. 20%, zvolena pro chronicitu onemocnění bederní páteře a s přihlédnutím k ostatním onemocněním, zejména mírnému omezení hybnosti pravého kyčelního kloubu po provedené TEP. Souhrnně lze z doložených lékařských nálezů a z vyšetření neurologem při jednání komise konstatovat, že u žalobkyně se jedná o vleklý pravostranný lumboischiadický syndrom s iritačně zánikovou lézí kořene S 1 diskogenní etiologie s mírným omezením funkce v bederním úseku páteře a o cervikální algický syndrom s mírným omezením funkce; jedná se o lehké funkční postižení bederního a krčního úseku páteře. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 1c) ani 1d), neboť z doložených lékařských nálezů a z vyšetření neurologem při jednání komise nelze

prokázat ani středně těžké ani těžké funkční postižení více úseků páteře s často recidivujícím nebo trvalým kořenovým drážděním, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, nejsou prokázány závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů. Dle komise nebyl důvod pro použití § 3 ani § 4 odstavce 1 vyhlášky, tudíž komise byla v souladu s posudkovým zhodnocením námitkového řízení, ale nebyla v souladu s navýšením hodnoty o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky pro další postižení zdravotního stavu. Z doložených lékařských nálezů lze prokázat, že došlo k zhojení a úpravě hybnosti stav po trimaleolární zlomenině vpravo s OS (23.2.2015), RTG vyšetření prokazuje dobré postavení, zhojení ve správném postavení bez uvolnění komponent dle RTG (31.3.2015). Rovněž po TEP pravé kyčle (1.6.2009) pro coxarthrozu a nekrózu hlavice, chirurgický nález a neurologický nález při vyšetření komise prokazují hybnost pravé kyčle volnou se schopností flexe 120°, tj. mírné omezení, RTG vyšetření prokazuje, že se nejedná o uvolnění komponent. Žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí; je schopna lehčí fyzické práce v denní směně. Komise také uvedla, že měla k dispozici pro posouzení funkčního postižení žalobkyně dostatek podkladů, jak lékařských nálezů, tak i vlastní vyšetření odborným neurologem při jednání, aby mohl být dostatečně objektivizován její zdravotní stav a funkční postižení. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 20.4.2017 se žalobkyně nezúčastnila, přičemž zaslala soudu svou omluvu ze dne 11.4.2017. Zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV zamítnutí žaloby, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat, že by byla invalidní.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány pouze lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, jak je uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala přiznání invalidity upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že jí měla být invalidita pro zjištěné zdravotní potíže přiznána, však nemůže být důvodem pro její přiznání, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 13.9.2016*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 28.3.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Komise hodnotila zdravotní postižení shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 20% a tuto hodnotu pak ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nezměnila. Přiznaná 20% ztráta míry poklesu pracovní schopnosti nedosahuje potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami ze dne 20.6.2016 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 23.5.2016. Neznamená

totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 20. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně